

Jeg skal da ikke fortie, at der også er lande, der ligger under Danmark, det gælder Holland og England, men så skal man altså også huske en hel række andre sammenligninger: Hvad er fradragsretten for diverse bidrag? Og en hel masse andre regler. Hvad stilles der til rådighed for parlamentsmedlemmer i de pågældende lande på anden måde, på indirekte måde? Også dér vil sammenligningen vise, at danske politikere, danske partier ikke på nogen måde er grådige eller på kant med, hvad demokratiet har godt af.

CD kan derfor uden problemer helhjertet støtte dette forslag. Jeg vil endda godt gå et skridt videre og sige, at ganske smukt og demokratisk og egentlig svarende meget fint til dansk sædvane på en række tilsvarende områder ville det være, hvis alle partier uanset størrelse fik et vist grundbeløb og der så var et tillæg pr. stemme pr. folketingsmedlem. Det ville nemlig give de mindre partier noget mere, og så kan man sige: Er det folkeligt? Ja, det er det, for det er jo klart, hvad angår de små grupper – og det er vel fra SF og nedefter til os . . . o.k., SF er så et mellemstort parti, kan jeg se på SF's formand, lad os så sige det, lad os sige fra Fremskridtspartiet og nedefter, altså i antallet af stemmer og mandater – at jo mindre en gruppe er, jo mindre ekspertise findes der, og jo mindre arbejdstid til de forskellige opgaver findes der i gruppens medlemskreds som sådan, og desto mere er der grundlæggende behov for en hjælp til at købe de ting, uden hvilke et politisk parti ikke kan fungere optimalt.

Men jeg er nu ikke så sangvinsk, at jeg tror, at det sådan uden videre vil gå på den måde, som jeg her har skitseret.

Så skal jeg følge to små ting op fra eftermiddagens debat. Det ene drejer sig om en lille disput, jeg havde med hr. Jacob Haugaard. Jeg glemte i min korte bemærkning til ham at sige, at jeg da regner det for en munter, men god kvalitet ved det danske folkestyre, at hr. Jacob Haugaard er blevet indvalgt i Folketinget. Det kan man selvfølgelig disputere, men hvor andre lande altså vælger én eller et antal af typen Le Pen, dér vælger danskerne, når de skal skeje ud, en Jacob Haugaard, og det befinder jeg mig ærlig talt på foraftenen til 4. maj ganske godt med, og det ville jeg gerne have sagt i kollegialitet og venskabelighed til hr. Jacob Haugaard.

Og så havde vi en lille disput – ikke startet af mig, men måske accelereret af mig – om, hvorvidt der er forskel på stat og folk, og hvad staten

egentlig er for noget. Jeg lovede nogle semantiske studier og har bedrevet dem i al korthed, samtidig med at jeg med det andet øre har lyttet til debatten.

Det er en debat, vi har været inde på flere gange, dette forsøg fra visse partier og visse politikere på at lægge begrebet stat for had, som om staten i sig selv var noget som helst andet end summen af dens borgere, af dens mennesker. Selvfølgelig er den ikke det.

Jeg har kigget i »Nudansk Ordbog«, hvor der står: Jf. land, nation, magt. Altså nation, det må vel stå for folk.

Jeg har kigget i »Schultz' Synonymordbog«, og dér står: Stat, synonymt med land, rige og samfund.

Og så fandt jeg ganske interessant, synes jeg selv, i »Bevingede Ord« en udtalelse af vores egen J.L. Heiberg fra midten af forrige århundrede, hvor han tager en tanke op fra den tyske filosof Hegel, og Heiberg svinger sig op til at sige: »Staten er ikke til for borgernes skyld, men borgerne for statens.«

Det skurrer vel fælt i vore nutidige øren, om jeg så må sige, og derfor er det ganske festligt, at det næste, »Bevingede Ord« noterer, er en udtalelse af ingen ringere end Albert Einstein fra 1934, hvor han siger det modsatte: »Staten er til for menneskenes skyld, ikke mennesket for statens skyld.«

Det bekræfter mig i min antagelse, at staten er os alle sammen, og at det, staten bedriver, bedriver den som repræsentant for flertallet af samtlige borgere, og derfor kan vi være trygge ved staten, og derfor er der ikke skygge af mening i i nutiden at spille begrebet folket ud imod staten.

De lovforslag, vi, inden Folketinget tager på sommerferie, skal vedtage, og som er til første behandling i dag, vil efter min bedste overbevisning gavne folket og staten på én gang.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når man sådan tænker på CD's bidrag til den politisk-ideologiske diskussion her i Folketinget, så er det jo, at man af og til undres. Når nu hr. Arne Melchior, kan jeg forstå, filosofiske kilde er Heiberg, så er det jo, man må spørge: Hvor er det egentlig, CD kommer fra? Hvad er det, CD vil? Vil CD tilbage til tiden før demokratiets indførelse?

Tankegangen om, at folket er til for statens skyld, er jo netop en tankegang, der ligger tilba-